

kaamaan koko sosialistista liikettä. Partioijat lupaavat kasvattaa itsestään uskollisia orjia kapitalistiselle järjestelmälle. He ovat sitoutuneet tekemään kaikkensa että nykyinen järjestelmä kaikkine kurjuuksineen tulee edelleenkin jatkumaan.

Sosiaalinen nuorisoliitto pyrkii kaikilla voimillaan kukistamaan kapitalistisen järjestelmän ja sen mukana kaikki sen välttämättömät seuraukset, kuten ovat kurjat työolot, mitättömät palkat, korkeat elinkustannukset, jokapäiväiset teollisuusmurhat, pakollinen asevelvollisuus, sekä sodat.

Sota, jota tänäkin päivänä melkein kaikki maailman kansat käyvät keskenään, on kapitalistisen voittajajärjestelmän luonnollinen seuraus.

Sotia tulee jatkumaan niin kauan kuin kapitalistinen järjestelmä jatkuu ja sen kannattajat ovat vallassa.

Sosiaalinen nuorisoliitto pyrkii kerran siksi voimakkaasti, joka vaihtaa vanhan järjestelmän uuteen — kohtaa sosialistisen maailman valtaistuimelle.

Minkätähden onni ei aina viihdy työläisten kodissa

(Jatkoa seitsemänneltä sivulta)

sesti esittämättömillä yhteisillä vaikeuksilla, jotka ovat luonnollaan olevien olojen vääryyksiä ja niiden yhteisesti korjattavia. Sitten on vielä paljon syitä, jotka tekevät perheen elämän katkeraksi ja vierottavat sukupuolta toisistaan. Yksi ja kaikkista tärkein niistä on fyysillisyyden kokoamisen erillaisuus. Sanoetaan, että henkilöt joutuvat yhteiselämään joistakin harkitsemattomista syistä, kuten usein käy ja nämä henkilöt ovat kasvaneet vallon toisissa olosuhteissa ja elämäntavoissa kokonaan. Sanoetaan, mies on kulkenut maailman ääristä toiseen ja ottanut osaa kaikellaisten seuraan, ollut kaikellaisten aatesuuntien kanssa kosketuksessa ja ennen kaikkea erilaisten ihmisten seurassa ja suoranaisessa elintavassa. Tämä on kasvattanut tästä miehestä kokomaailman miehen ja kun tämä kokomaailman mies joutuu jakamaan elämäntahtojaan sanotaan jonkun nurkkakylän yksinkertaisen tyttösten kanssa, niin silloin on selvä kourautuntava fyysillisyyden kokoamisen eroavaisuus, jota eroavaisuutta ei voida korjata milläänlaisella velvollisuustunteella. Nämä kaksi oientoa ovat erillaisuuksia toisilleen, kuin rasva ja vesi, joita on ihan mahdotonta yhdistää. Kuitenkin kokemus osoittaa, että kun kaksi erilaista ihmistä ovat kauvemman aikaa pakotettuja elämään yhdessä ja sulautumaan toisiinsa, niin vähitellen aineiden eroavaisuus taantuu ja yhteiselämä tulee siedettäväksi; tämä kaikki voi tapahtua ainoastaan tietopuolisten henkilöiden kesken.

Nyt kun näitä kaikkia puolia punnitaan puolelta ja toiselta, niin tullaan siihen lopputulokseen, että syy ei ole erityisemmin kummassakaan sukupuolissa perheritujen aikaan saamisessa, mutta syy on usein yleinen ja voidaan ne poistaa yhteisesti jokaisen yksilön järjellä myötävaikutuksella. — A. O.

 * NEW YORKIN SUOM. NAISTEN *
 * * *
 * OSUUSKOTI *
 * JA PAIKANVÄLITYS-TOIMISTO *
 * 241 Lenox Ave. & 122 St. *
 * * *
 * Telefooni: 813 Morning side *

NAISTEN OSUUSKOTI, 2185-15th St., San Francisco. Telef. Market 3958.

NAISTEN OSUUSKOTI
 2185-15th St.
 SAN FRANCISCO, CAL.
 Telefooni: Market 3958
 SAN FRANCISCO

PALVELIJATAR-TEN ASEMASTA

Palvelijatarkysymyksessä on eräs puoli, tai oikeammin sanoen palvelijatar-ten luokassa on eräs ryhmä, joita ei kukaan ole ottanut huomioon, kirjottaissaan tästä kysymyksestä. Nämä ovat niitä naisia, jotka palvelijatar-ammattilla koettavat ansaita oman eläntönsä sekä lastensa elannon.

Kun työmiehen vaimo joutuu yksin lasten kanssa, niin useammassa tapauksessa jää keittiötyö ainoaksi elannon hankkimismahdollisuudeksi, sillä se on aina työ johon hän kykenee tai ainoa työ mitä on saatavissa. Hyvin harvat voivat saada niin isopalkkaisia paikkoja, että voi lapsen ruokan maksaa ulos, jos ei ole niin onnellisessa asemassa, että lapsi on jonkun sukulaisen tai hyvän ystäväin luona, jotka eivät suuria hoidosta määrää. Täytyy siis koettaa palvelia lapsi tai lapset mukana, ja hieman pienemmällä palkalla, sillä lasten suoja ja ruoka se on pääasia ja toiseksi siinä on se hyvä puoli, että saa pitää lapset luonaan ja saa ne itse hoitaa.

Mutta monta vaikeutta ja monta harmia on äidillä kärsittäväniä, joka tällä tavalla joutuu eläntönsä hankkimaan. Ensimmäinen on vaikea saada työtä, joten on vähän valinnan varaa työpaikoissa. Sellaiseen taloon, missä on lapsia ja äiti lapsilla, on vaikea viedä lapsia, sillä se usein syynyytä ikävyyyksiä, sillä äidillä voi olla erilaiset mielipiteet lasten hoidosta ja kasvatuksista ja lapset voivat kalmata keskenään.

Useat lapselliset palvelijattaret tästä syystä yrittävätkin sellaisia palvelupaikkoja, missä ei ole naishaltijaa — joko leskimiehille tai muuten yksinäänsä asuville miehille palvelukseen. Täten heillä on vapaampi ja helpompi taloustoimissa, mutta sen sijaan on muuta vastusta ja harmia. Useat yksinäiset miehet ovat sitä mieltä, että nainen, joka kerran tulee yksinäiselle miehelle emännäksi täyttää emännän, toisin sanoen vaimon tilan joka suhteessa, ja jos et siihen suostu, niin saat muuttaa paikkaa.

Siis joutuu nainen lastensa kanssa muuttelemaan usein, ja paikkojen etsiminen lasten kanssa on ylen vaikeata. Monessa suhteessa on se myöskin lasten kehitykselle turmiollista, että joutuu olemaan kaikenlaisissa paikoissa ja näkemään ja oppimaan kaikkea vähemmän sopivaa opittavaksi, sillä kuten jo edellä mainittiin, äidillä on vähän valinnan varaa paikoissa.

Minusta nähdän, niin kauan kuin äitien täytyy tällä tavalla oma ja lastensa eläntönsä ansaita, ainoa mahdollisuus parannuskeinoiden heidän asemaansa on järjestäminen. Järjestönsä tukemana voisivat he vaatia itsellensä ihmisarvoa, niin paljon, ettei heitä voitaisi vaatia ihmisarvoansaakin siitä suojapahasta ja leipäpalasta minkä hän itselleen ja lapsilleen saapi. Järjestönsä kautta voisivat he tietää missä

heitä kohdellaan ihmisinä ja missä ei ja järjestö voisi myöskin palvelijattaria tarvitseville kullekin sellaisen kohtelun minkämoisen he antavat palvelijattarille.

Olen puhutellut monen monta tällaista äitiä, jotka ovat lasten kanssa joutuneet elatusta maailmalta hakemaan ja jos eivät he ole aivan vanhoja ja kuivettuneita, niin ovat he kaikki saaneet samaa hävyttöä kohtelua osakseen. Siis heillä on suosiolla vetellä.

Nyt on yksi hankaluus, josta kaikki palvelustyöt valittavat ja se on puute kortteerista, silloin kuin ei ole palvelupaikassa. On vaikeaa löytää majataloja, jotka olisivat puhtaita "sivuliikkeistä" ja jokainen, joka joutuu näissä "sivuliikkeissä" harjoitavissa paikoissa majoittamaan, joutuu myös epäilyksen alaiseksi niiden silmissä, jotka tietävät minkälainen majatalo se on.

Kuinka tarpeen siis, eikö työläisnaisten oma osuuskoti olisi jokaisessa kaupungissa. Ei tarvitse palvelijatar-ten ja palkkatyöläisnaisten järjestäminen ja osuustoimintaliike olla rajoitettu minkään kansallisuuden keskuuteen erikoisesti. Kaikilla kansallisuuksilla samassa ammatissa on samat vastukset.

Palvelijattaren tarvitsija.

KAKSI TYTTÖÄ

(Jatkoa viidenneltä sivulta)

kaksi viikkoa, ennenkuin hän saa palkkansa, ja siitä ei riittäisi mitenkään ylimääräisiin menoihin. Hänen täytyisi välttämättä saada kengät, vanhat ovat jo monen kertaan paikatut ja niin kuluneet, että varvas millä hetkellä hyvänsä prujauttaa esiin. Mutta se ei auta, Siljan täytyy saada nyt itselleen kuuluva velka. Mutta mistä hän ottaa rahaa? Helmi ponnisti koko ajatuskykynsä, ja vihdoinkin se pulma selveni ihan itsestään. Hän tarttui Siljan käteen sanoen:

— "Näetkö kuinka paljon tässä on vaatteita: housuja, takkeja ja liivejä — niitä on kymmenittäin ja ne omistaa kaikki yksi ainoa henkilö. Tässä on parempia ja huonompia, on sellaisiakin, joita ei hän ole käyttänyt enää moneen vuoteen".

Helmi vaikei miettävästi.

— "Mitä sinä oikeastaan tarkoitat?" kysyi Silja, joka ei avustanut Helmin ajatusta.

— "Mitäkö sitten", kertasi Helmi, "minä vain ajattelin että siitä ei olisi kenellekään vahinkoa, vaikka me vähäksi aikaa lainaisimme yhden noista puvusta. Sinulla ei ole ruokaa eikä rahaa, meillä ei ole kumpaisellakaan joutilaita vaatteita eli esineitä, joita voisimme pantata niin, että — ymmärrätkö mitä tarkoitan?"

Siljan silmät pyöräistyivät.

— "Rakas ystäväni mitä sinä puhut? Panttilainasto ei ole vielä milloinkaan ajatuksini joutunut", sanoi hän torjuvasti.

— "En minäkään ole sitä ennen ajatellut. Nyt juuri sen ajatuksen sain, kun näen sinut puutteessa eikä voi muutenkaan auttaa".

— "Mutta jos huomavat että

puku on pois niin joudut pulaan", virkkoi Silja jo suostuvimmallaan kun nalkä kurnutti suolistossa.

— "Ole huoletta", vastasi Helmi, "otan kaikkein kehomme parin viikon kuluttua saan rahaa, menen sitten heti ja lunastan sen takaisin, eikä kukaan aavista mitään. Tuo panttilappu minulle tänä iltana".

Puhuessaan oli Helmi tuonut paperia, käärintyn puvun siihen ja pisti sen sitten Siljan kainaloon, joka hieman sykkivän sydämenä meni asiaansa toimittamaan.

Arkana astui hän avaraan panttilainasto saliin ja vapisevin käsin laski pakettinsa pöydälle. Hänen pelokas hermostunut käytöksensä herätti panttilainajaan epäluulon, hän tutki pukua tarkasti, tähtäsi terävän katseensa Siljaan kysyen: mistä olette tämän puvun saaneet? Silja säpsähti, sävähtäen poskillaan punaiseksi ja katse maahan luotua sopersi:

— "Se on erään köyhän perheen, he ovat pyytäneet minua panttaamaan sen".

Mutta mies ei näyttänyt tyytyvänsä tähän, mitään lausumatta poistui hän viereiseen huoneeseen. Silja jo katui kun oli ryhtynyt tähän työhön. Hän olisi mielellään paennut tuosta kauhasta huoneesta, mutta jalat olivat kuin herpaantuneet ja sitä paitsi oli huoneessa vielä kaksi miestä, jotka vaaniv silmiin seurassivat häntä. Heiken kuluttua tuli kolmas mies takaisin ja osoitti Siljalle tuolia lausunen kylmästi:

— "Odottakaa hetkinen". Silja parant mieleensä heräsi pahojen aavistuksia. Hän istui kuin tuhuilla hiilillä ja kun ulko-ovi noin kymmenen minuutin kuluttua avautui, hypähti hän säikähtäen ylös. Ovesta astui sisään mustiin puettu mies. Hän tuli suoraan vapisevan tytön luo, katsoi kiinteästi silmiin, mutta ei puhunut mitään. Panttilainaja tervehti häntä kohteliasti, sekä näytti kyseessäolevan takin povessa löytyvää pientä lappua, jossa oli kirjoitusta.

Siljakin näki sen ja kalpeni. Siinä oli puvun omistajan nimi-kirjoitus ja osoite. Vastatullut mies kääri puvun paperiin, kääntyi Siljaan sanoen lyhyesti:

— "Seuratkaa minua!" Siljalla ei ollut muuta neuvoa kuin totella. Hän tiesi nyt, että mies oli salapoliisi ja että hänen oli mentävä poliisi-asemalle.

Perille tultua kuulusteltiin Siljaa. Hän koetti kaikkensa pelastaakseen Helmiä sotkautumasta asiaan, mutta kietoutui yhä enempi omiin valheisiinsa.

Takissa löytyvän osoitteen jälkeen kutsuttiin omistaja poliisi-asemalle. Hän tunnusti vaatteet omikseen, mutta sanoi ei tuntevaisia naista. Lähteissään virkkoi ei välittävänsä yhdestä vanhasta puvusta, antaa asian rautaa sikseen.

Mutta poliisit eivät olleet samaa mieltä. He halusivat tietää miten Silja oli saanut vaatteet. Koko sen iltapäivän koettivat he saada häntä tunnustamaan, mutta turhaan.

Kun Siljaa ei kuulunut tulevaisiksi iltasella alkoi Helmi tulla levottomaksi. Pelko sydämässä